

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711200199
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5711200199.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: V. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. V. č. XXXX/XX, proti odporcovi: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, ul. Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený splnomocneným zástupcom In Medias Res, s. r. o., so sídlom Trnava, ul. Sladovnícka č. 13, IČO: 36 863 351, o zaplatenie sumy 1.912,11 eur z titulu bezdôvodného obohatenia a sumy 600 eur z titulu finančného zadostučinenia, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 15. novembra 2013 č. k. 21C/6/2011-549, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania **r o z h o d n e** súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 21C/6/2011-549 zo dňa 15. 11. 2013 návrh navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.912,11 eur zamietol (výrok I.). Zamietol aj návrh navrhovateľa na zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 600 eur (výrok II.). Zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne osobitne (výrok III.).

Súd konštatoval, že účastníci dňa 27. 06. 2003 uzatvorili úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty. V zmluve dohodli výšku úverového rámca 995,81 eur s tým, že navrhovateľ bude poskytnutý úver splácať mesačne sumou 39,83 eur. Podľa výpisov z účtovnej evidencie odporcu, navrhovateľ vyčerpal dohodnutý úverový rámec vo výške 1.082,14 eur. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania uviedol, že úver čerpal vo výške 995,82 eur tak, ako bol dohodnutý. Podľa účtovnej evidencie navrhovateľ zaplatil odporcovi celkovo sumu 278,82 eur. Do tejto sumy navrhovateľ nezahrnul úhradu poplatku za výber z bankomatu, mesačný poplatok za vedenie účtu, sankčné úroky, zmluvnú pokutu, ani úroky. Navrhovateľ zaplatil odporcovi 7 dohodnutých splátok, pričom prvú zaplatil dňa 14. 08. 2003 a poslednú dňa 27. 05. 2004. Po uvedenom dátume svoj záväzok z úverovej zmluvy prestal plniť. Podľa účtovnej evidencie navrhovateľ zaplatil odporcovi celkovo sumu 278,82 eur. Navrhovateľ si záväzok zo spornej úverovej zmluvy (vrátiť poskytnutú sumu 995,82 eur) neplnil, a preto odporca uplatnil voči Českej poisťovni Slovensko, s ktorou dňa 10. 07. 2002 uzatvoril rámcovú poisťnú zmluvu č. 900511994-01 o poistení úverov právo na poistné plnenie a poisťovňa mu zaplatila namiesto navrhovateľa dlh zo spornej úverovej zmluvy vo výške 35 915,67 Sk (1.192,18 eur), a to dňa 23. 09. 2004. Podľa dohody uvedenej v čl. 12.4. poisťnej zmluvy, vyplatením poistného plnenia prechádzajú všetky práva a povinnosti z poisťnej zmluvy o úvere na poisťovňu. Keďže poistné plnenie bolo odporcovi poukázané dňa 23. 09. 2004, týmto dňom sa stala vlastníkom spornej pohľadávky Česká poisťovňa Slovensko, a. s. Listom zo dňa 19. 12. 2005 odporca, zároveň aj Česká poisťovňa Slovensko, a. s., oznámila navrhovateľovi, že dňa 16. 09. 2004 došlo k postúpeniu pohľadávky.

Poisťovňa túto pohľadávku postúpila dňa 07. 12. 2005 v plnom rozsahu na spoločnosť DEPTINVEST LIMITED, registračné číslo 609191 so sídlom Pasea Estate, Road Town, Tortola, British Virgin Islands. Zamestnávateľ navrhovateľa, Železnice SR, na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zrazil zo mzdy navrhovateľa celkovú sumu 2.629,11 eur a poukázal ju na účet spravujúcej spoločnosti APS Slovakia, a. s.

Podľa súdu časť dlhu zo spornej úverovej zmluvy splnil navrhovateľ priamo odporcovi vo výške 278,82 eur a prostredníctvom svojho zamestnávateľa zaplatil na účet APS Slovakia, a. s., a to v prospech spoločnosti DEPTINVEST LIMITED sumu 2.629,11 eur. Celkovo teda na dlh z úverovej zmluvy navrhovateľ zaplatil sumu 2.907,93 eur. Podľa účtovnej evidencie navrhovateľ čerpal úver vo výške 1.082,14 eur. Rozdiel medzi celkovo zaplatenou sumou 2.907,93 eur a sumou poskytnutého úveru 1.082,14 eur predstavuje sumu 1.825,79 eur.

Súd považoval za preukázané a medzi účastníkmi nesporné, že úverová zmluva neobsahuje údaj o cene poskytovanej finančnej služby (úrok za poskytnutie úveru). Z tohto dôvodu nemôže odporca požadovať od navrhovateľa úroky, alebo iné poplatky, pretože nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené (§ 4 ods. 2 písm. c/, § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch). Podľa citovaného ust. § 4 súd určuje, že sporný spotrebiteľský úver, ktorý vznikol medzi účastníkmi na základe úverovej zmluvy zo dňa 27. 06. 2003, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z týchto dôvodov je predbežné rozhodovanie o tom, že celá sporná zmluva je neplatná, nadbytočné a pre rozhodnutie o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nemá žiadny praktický význam, a na takéto rozhodnutie nie je daný naliehavý právny záujem. Navrhovateľovi voči odporcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nevzniklo, a to z viacerých dôvodov.

Odporca svoju pohľadávku zo spornej úverovej zmluvy dňa 23. 09. 2004 postúpil na Českú poisťovňu, a. s. Dôvodom bolo, že navrhovateľ si neplnil záväzky z úverovej zmluvy. V dôsledku neplnenia záväzkov zo strany odporcu došlo k poisťovej udalosti a poisťovňa dňa 23. 09. 2004 zaplatila za navrhovateľa celý dlh z úverovej zmluvy voči odporcovi, čím podľa dohodnutých zmluvných poisťových podmienok prešli všetky práva a povinnosti z tejto úverovej zmluvy na poisťovňu. Tieto skutočnosti preukazujú, že postúpenie pohľadávky na poisťovňu nebolo odporcom zavinené, a z toho dôvodu nemohlo byť ani úmyselné. K vzniku poisťovej udalosti a následného postúpenia spornej pohľadávky došlo v dôsledku porušenia záväzkov, ktoré zaviniel navrhovateľ. Navrhovateľ vrátil odporcovi len malú časť z poskytnutej sumy úveru a to 278,82 eur. V čase postúpenia pohľadávky bol navrhovateľ dlžný odporcovi istinu úveru vo výške 717 eur. Ak by splátka časti istiny úveru vo výške 278,82 eur bola kvalifikovaná ako bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, toto právo vzhľadom na námietku odporcu o premlčaní nároku zaniklo uplynutím 3-ročnej objektívnej lehoty, ktorá sa počíta odo dňa, keď sa toto právo mohlo uplatniť prvýkrát. Navrhovateľ zaplatil odporcovi 6 splátok istiny úveru, a to dňa 14. 08. 2003 vo výške 39,83 eur, dňa 10. 10. 2003 vo výške 39,83 eur, dňa 14. 10. 2003 vo výške 39,83 eur, dňa 12. 12. 2003 vo výške 79,67 eur, dňa 09. 01. 2004 vo výške 39,83 eur a dňa 27. 05. 2004 sumu 39,83 eur. Premlčacia lehota na uplatnenie každej z týchto splátok sa počíta zvlášť. K premlčaniu poslednej splátky, ktorá bola odporcovi zaplatená dňa 27. 05. 2004, došlo dňa 27. 05. 2007. Návrh na začatie konania podal navrhovateľ dňa 12. 01. 2011. Práva a povinnosti zo spornej úverovej zmluvy postúpil odporca na Československú poisťovňu - Slovensko, a. s., a to dňa 23. 09. 2004. Navrhovateľ zaplatil odporcovi v období od 04. 08. 2003 do 27. 05. 2004 na dlh z úverovej zmluvy šesť splátok v celkovej sume 278,82 eur. Navrhovateľ uplatnil ako nárok na bezdôvodné obohatenie len tú sumu, ktorá prevyšovala ním čerpaný úver vo výške 995,82 eur (v skutočnosti navrhovateľ čerpal 1.082,14 eur). Právo na zaplatenie istiny úveru 995,82 eur, ani sumu 278,82 eur, ktorou navrhovateľ z časti tento dlh odporcu splatil, neuplatňoval. Z tohto hľadiska je posudzovanie otázky premlčania práva na vrátenie sumy 278,82 eur nadbytočné. Navrhovateľ uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.912,11 eur (2.907,93 eur - 995,82 eur = 1.912,11 eur). Okrem sumy 278,82 eur, ktorú zaplatil navrhovateľ odporcovi, zaplatil navrhovateľ na dlh z úverovej zmluvy aj sumu 2.629,11 eur, a to spoločnosti DEPTINVEST LIMITED, ktorá má sídlo na Britských panenských ostrovoch v Karibskom mori (2.907,13 eur - 278,82 eur). Odporcovi pohľadávka zo spornej úverovej zmluvy nepatrí už od roku 2004. Navrhovateľ zaplatil novému majiteľovi pohľadávky, spoločnosti DEPTINVEST LIMITED sumu 2.629,11 eur, a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy prostredníctvom zamestnávateľa navrhovateľa Železníc Slovenskej republiky, a to v období od apríla 2008 do decembra 2011.

Bolo preukázané, že navrhovateľ sumu 2.629,11 eur zaplatil spoločnosti DEPTINVEST LIMITED a nie odporcovi. To znamená, že pasívne legitimovaným na uplatnenie práva navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia by mohla byť spoločnosť DEPTINVEST LIMITED, ale nie odporca. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia voči odporcovi vo výške 1.912,11 eur zamietol.

Podľa názoru súdu, ak si odporca dal svoje právo na vrátenie úveru poistiť s tým, že v prípade vzniku poisťnej udalosti v dôsledku nesplácania úveru bude pohľadávka z úverovej zmluvy postúpená na poisťovňu, konal v dobrej viere a nemal žiadny záujem navrhovateľa poškodiť, a toto konanie odporcu nemohlo byť príčinou nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Pri rozhodovaní o priznaní nemajetkovej ujmy súd prihliadol aj na nedbalé správanie sa navrhovateľa, od ktorého je objektívne potrebné požadovať určitú mieru starostlivosti a ostražitosti pri podpísaní zmluvy. Spotrebiteľskú zmluvu nemôže spotrebiteľ podpísať bez toho, aby si ju prečítal. Navrhovateľ začal obsah spornej úverovej zmluvy namietat až po tom, čo sa dostal do finančných ťažkostí. Finančná tieseň a neschopnosť plniť si svoje záväzky nemôže byť dôvodom pre uplatnenie práva na nemajetkovú ujmu. Zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje neuvedenie úroku za poskytnutie úveru, alebo ročnej percentuálnej miery nákladov v úverovej zmluve tým, že v takýchto prípadoch sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nepovažoval súd za správne, aby z toho istého dôvodu zaviazal odporcu aj ďalšou sankciou, a to povinnosťou nahradiť nemajetkovú ujmu.

Vzhľadom na to, že sa jedná o zložitý spotrebiteľský spor, v ktorom si navrhovateľ uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a zároveň aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, súd rozhodol tak, že o trovách konania rozhodne v zmysle ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) osobitne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Zároveň žiadal odporcovi nepriznať nijaké trovy odvolacieho konania.

Vytýkal súdu, že na vec neaplikoval všetky správne právne predpisy a aj tie, ktoré aplikoval nevyložil a nepoužil správne. V tomto spočíva nesprávne právne posúdenie veci.

Pokiaľ mu súd nepriznal právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že odporca z titulu postúpenia pohľadávky nie je pasívne legitimovaným subjektom, jeho záver je nesprávny. Podľa navrhovateľa je zrejme, že viacnásobným postúpením pohľadávky sa zhoršilo právne postavenie spotrebiteľa. Od spoločností v daňových rajoch sa nič nevymôže. Kontaktovanie spoločnosti v zaoceánii je zjavným odradením spotrebiteľa od uplatnenia jeho majetkových práv - a to vymoženie plnenia prijatého dodávateľom z neprijateľných zmluvných podmienok. K postúpeniu pohľadávky došlo navyše bez vedomia a súhlasu spotrebiteľa - napriek tomu, že dodávateľ si pre postúpenie pohľadávky spotrebiteľa predchádzajúci súhlas vyžaduje. Konajúci súd vôbec podmienku, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky a postúpenie ako také nepodrobil testu primeranosti a prijateľnosti zmluvných podmienok. Rezignoval tak na aplikáciu ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré sú kogentnými právnymi normami európskeho pôvodu a transpozíciou Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd mal správne zmluvnú podmienku umožňujúcu postúpenie pohľadávky posúdiť prejudiciálne ako neprijateľnú. Mal naplniť § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka a teda ustáliť neplatnosť klauzuly o možnosti postúpenia pohľadávky spotrebiteľa. Podľa navrhovateľa správne mal súd ustáliť neplatnosť postúpenia, uznať pasívnu legitimáciu odporcu a prisúdiť mu s poukazom § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj zvyšok žalovaného bezdôvodného obohatenia. Správnosť takéhoto postupu voči odporcovi potvrdzuje aj rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/56/2010 z 12. 07. 2010. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd sa s predmetným rozsudkom vysporiadal a jeho závery zohľadnil na prospech jeho odvolania.

Navrhovateľ bol tiež názoru, že súd nesprávne právne posúdil aj ustálenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Argumenty súdu o spoluzavinení spotrebiteľa považoval za zjavne nepresvedčivé, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní a v obsahu spisu. V tomto zmysle sú dôvody súdu nepreskúmateľné, pokiaľ ide o čiastočné priznanie nároku spotrebiteľovi. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd pri komplexnom posúdení veci a nároku rozhodol o prisúdení celého nároku na primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu stresu, ktorý mu bol spôsobený osobitne pri zneužívaní inštitútu postúpenia pohľadávky voči spotrebiteľom, ktorí sa v 99 % prípadov nevedia brániť a na uplatnenie svojich práv rezignujú. Britské panenské ostrovy dokážu totiž úplne odradiť od akejkoľvek obrany na súde a spotrebiteľ radšej platí a platí. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd nárok posúdil cez závery NS SR sp. zn. 6Obo 302/2006 z 20. 03. 2008.

V ďalšej časti odvolania navrhovateľ uviedol, že súd svojím rozhodnutím porušil jeho práva - spotrebiteľa podľa čl. 38 Charty základných práv EÚ a súčasne porušil čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a záväzok lojality k EÚ, čím sa dopustil vážnych väd konania a rozhodnutia. Rovnako boli neaplikáciou vyššie uvedeného porušené aj Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách.

Podaním zo dňa 28. 12. 2013 došlým okresnému súdu dňa 31. 12. 2013 navrhovateľ odvolanie doplnil.

Odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal, aby odvolací súd odvolanie navrhovateľa odmietol ako nedôvodné.

Vo vyjadrení uviedol, že okresný súd sa na pokyn odvolacieho súdu taktiež zaoberal možnosťou posudzovania bezdôvodného obohatenia získaného úmyselne v desaťročnej premlčacej dobe (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) v kontexte okolností prejednávaneho prípadu. Pri tejto otázke dospel k objektívnemu záveru, že z jeho strany sa nejednalo o priamy, ani o nepriamy úmysel bezdôvodne sa obohatiť a svojim konaním poškodiť práva spotrebiteľa. Z tohto dôvodu, ak by aj splátka časti istiny úveru vo výške 278,82 eur, ktorú od navrhovateľa reálne prijal bola kvalifikovaná ako bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, toto právo vzhľadom na legitímne vznesenú námietku premlčania nároku zaniklo uplynutím trojročnej objektívnej lehoty, ktorá sa počíta odo dňa, keď sa toto právo mohlo uplatniť prvýkrát. Podľa odporcu v neposlednom rade ako úmysel (a to ani nepriamy) nemožno vykladať ani neuvedenie úrokov, či RPMN v predmetnej zmluve, ktorú uzavrel navrhovateľ s ním, keďže v deň uzavretia ÚZ č. 5305010544, t. j. ku dňu 27. 06. 2003 bol v účinnosti zákon č. 258/2001 Z. z., konkrétne jeho ust. § 4 ods. 2 v znení: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ...“ (nebola daná výslovnou zákonom povinnosť, že musí obsahovať ten ktorý inštitút, bolo to na dispozícii príslušného subjektu), až novelou č. 568/2007 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť dňom 01. 01. 2008, došlo k stanoveniu zákonnej povinnosti v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ...“. V tomto období už však on už nebol z vyššie uvedených dôvodov vlastníkom pohľadávky voči navrhovateľovi v tomto konaní.

Súd prvého stupňa sa v konečnom dôsledku relevantným spôsobom vysporiadal i s predbežnou otázkou „neplatnosti“ predmetnej zmluvy o úvere, keď treba dodať, že takýto výrok rozhodnutia nepožadoval v priebehu celého konania ani samotný navrhovateľ. Pri tejto otázke súd správne ustálil, že rozhodovanie o tejto skutočnosti vzhľadom na podrobne preukázaný skutkový stav vo veci je nadbytočné a na takéto rozhodnutie nie je daný naliehavý právny záujem (a to i v zmysle viacerých neúspešných výziev adresovaných navrhovateľovi v rámci pojednávania zo strany súdu, aby sa k tejto skutočnosti príslušne vyjadril).

V otázke požadovaného finančného zadostučinenia odporca opätovne poukázal na to, že navrhovateľ doposiaľ v priebehu konania žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal akúkoľvek majetkovú ujmu, ktorú by mal on spôsobiť navrhovateľovi, resp. ujmu, za ktorú by zodpovedal priamo on. Ani jednou vetou v celom návrhu nie je dôvodne stotožnený s ujmu, ktorú mal navrhovateľ utpieť. V návrhu sú menované v tejto súvislosti len subjekty APS Slovakia, a.s., alebo DEBTINVEST LIMITED, absolútne žiadna zmienka o tom, že by za obdobie od 27. 06. 2003 (deň vzniku zmluvného vzťahu) do 30. 09. 2004 (týmto dňom sa stala vlastníkom pohľadávky Česká poisťovňa - Slovensko, a.s.) on nejakým konkrétnym spôsobom spôsobil navrhovateľovi určitú formu nemajetkovej ujmy.

V tomto smere treba jednoznačne konštatovať, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti jeho nároku uplatňovaného v tomto konaní voči nemu.

Následne odporca reagoval k listinným dôkazom priloženým navrhovateľom k odvolaniu.

Už notoricky predkladané rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 12. 07. 2010 sp. zn. 17C/56/2010 neobstojí v kontexte dôkazného stavu ustáleného v tomto konaní, keďže podľa odôvodnenia predmetného rozhodnutia bolo v uvedenom konaní dokazovaním preukázané, že dodávateľ, resp. poskytovateľ úveru svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi postúpil priamo na subjekt so sídlom v karibskej oblasti a teda nie, ako je tomu v tom konaní, že pohľadávka bola riadne poistená u Českej poisťovni - Slovensko, a.s., a v tej súvislosti i následne postúpená na bezproblémovo dosiahnuteľný subjekt so sídlom a zastúpením v SR, akým bezpochyby Česká poisťovňa-Slovensko, a.s. je pre bežného občana tohto štátu.

Rovnako tak bezpredmetným a zavádzajúcim sa javí i tvrdenie navrhovateľa s poukazom na predložený list odporcu zo dňa 03. 02. 2010 a list APS Slovakia, a.s., zo dňa 19. 08. 2009, ktorým sa snaží navodiť dojem, že odporca mal postúpiť pohľadávku voči jeho osobe priamo na spol. DEBTINVEST LIMITED. Uvedená domnienka totiž nie je podložená z jeho strany žiadnym hmatateľným dôkazom, pričom práve naopak on hodnoverným spôsobom súdu predložil súhrn listinných dôkazov, ktorými preukázal, že riadne a legitímne v zmysle príslušnej zákonnej úpravy postúpil štandardným spôsobom svoju pohľadávku voči navrhovateľovi na Českú poisťovňu - Slovensko, a.s., u ktorej ju mal preukázane poistenú (túto skutočnosť potvrdila i samotná Česká poisťovňa, a.s., podpisom na predloženom oznámení o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 12. 2005, ktoré bolo doručené i navrhovateľovi v tomto konaní), keď túto skutočnosť opodstatnene konštatuje i prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí na strane 5 rozsudku.

Z priložených listinných dokladov k odvolaniu navrhovateľa tak vyplýva jedine oznámenie o tom, že on, resp. APS Slovakia, a.s., konštatovali výlučne tú skutočnosť, že aktuálne ku dňu vystavenia či už listu zo dňa 03. 02. 2010 alebo listu zo dňa 19. 08. 2009 bola veriteľom predmetnej pohľadávky voči osobe navrhovateľa práve menovaná spoločnosť DEBTINVEST LIMITED a nič ďalšie smerodajné pre toto konanie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov. Okresný súd po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení krajského súdu č. k. 8Co/306/2012-387 zo dňa 25. 03. 2013 v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odvolací súd tak dospel k záveru, že skutkové a právne závery okresného súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Odvolanie navrhovateľa odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Navrhovateľ v odvolaní ohľadom nepriznaného nároku v sume 1.912,11 eur z titulu bezdôvodného obohatenia vytýkal súdu, že mal uznať pasívnu legitímáciu odporcu z dôvodu neplatnosti postúpenia pohľadávky.

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že navrhovateľ dňa 27. 06. 2003 uzavrel so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, ul. Winterova č. 7, IČO: 36234176 úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty Yes vedenú pod č. 5305010544. Listom zo dňa 19. 12. 2005 spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., oznámila navrhovateľovi (č.l. 19 spisu - pripojil navrhovateľ k návrhu na začatie konania), že postúpila dňa 16. 09. 2004 v plnom rozsahu všetky práva, právne tituly a záujmy vzťahujúce sa k pohľadávke voči nemu vo výške 35.915,67 Sk, ktorá jej vznikla na základe zmluvy 5305010544 uzatvorenej dňa 27. 06. 2013. Veriteľom vyššie špecifikovanej pohľadávky a na základe tohto postúpenia stala Česká poisťovňa-Slovensko, akciová spoločnosť, so sídlom Plynárenská 7/C, Bratislava, IČO: 31354327. Spoločnosť Česká poisťovňa-Slovensko ďalej postúpila dňa 07. 12. 2005 v plnom rozsahu všetky práva, právne tituly záujmy vzťahujúce sa k pohľadávke voči nemu vo výške 35.915,67 Sk, ktorá jej vznikla na základe uvedenej zmluvy. Veriteľom vyššie špecifikovanej pohľadávky je spoločnosť DEBTINVEST LIMITED reg. č. 609191, so sídlom Pasea Estate, Road, Town, Tortola, British Virgin Islands. Z potvrdenia o postúpení pohľadávky z 21. 04. 2011 (č.l. 70 spisu) vyplýva, že postúpenie pohľadávky (z Home Credit Slovakia, a.s. na spoločnosť Česká poisťovňa-Slovensko, a.s.) sa uskutočnilo na základe Rámcovej poisťnej zmluvy č. 905-11994-01 o poistení úverov uzatvorenej medzi poisťovňou a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. V zmysle ustanovenia bodu 12.4 rámcovej poisťnej zmluvy k postúpeniu pohľadávky dôjde vyplatením poisťného

plnenia z poistení špecifikovaných v hromadnom hlásení. Poistné plnenie bolo Home Credit Slovakia, a.s. poukázané 30. 09. 2004 a od tohto dňa sa stala vlastníkom pohľadávky poisťovňa.

Pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú a existujúcu. Následky postúpenia sa prejavia v právnom postavení všetkých troch účastníkov. Dotýkajú sa oprávnení a povinností postupcu, postupníka a dlžníka. Postupník sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktorú sú s ňou spojené. Dlžník nie je postúpením vo svojom právnom postavení dotknutý. Námietky, ktoré mal v čase postúpenia proti pohľadávke, sa mu zachovávajú aj po postúpení. Pokiaľ s postúpenou pohľadávkou prechádza na postupníka aj príslušenstvo pohľadávky, pôjde o úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania, prípadne o náklady spojené s jej uplatnením. Inštitút postúpenia pohľadávky zákon pripúšťa.

Podľa odvolacieho súdu Občiansky zákonník neobmedzuje v žiadnych ustanoveniach možnosť postúpenia pohľadávky na akýkoľvek subjekt. Rovnaký názor zastáva aj prípade postúpenia na zahraničný subjekt, ku ktorému v danom prípade aj s poukazom na vyššie uvedené ani nedošlo. Neplatnosť postúpenia pohľadávky môže spôsobiť iba existencia dohody medzi veriteľom a dlžníkom, že pohľadávku nemožno postúpiť. Pohľadávka je majetkom a právo postúpiť pohľadávku je právom užívať majetok v zmysle Dohovoru o ochrane ľudských právach a základných slobôd. Z tohto dôvodu odvolací súd na námietku navrhovateľa v odvolaní neprihliadol.

Čo sa týka nepriznania výšky primeraného finančného zadostučinenia bol navrhovateľ v odvolaní názoru, že v tejto časti súd vec nesprávne právne posúdil.

Podľa odvolacieho súdu z návrhu navrhovateľa vyplýva, že nárok mu mal vzniknúť v dôsledku stresu pri zneužití inštitútu postúpenia pohľadávky voči nemu ako spotrebiteľovi. Za stavu, že okresný súd návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 1.912,11 eur z titulu bezdôvodného obohatenia zamietol pričom tento mal súvisieť s postupovanou pohľadávkou nebol dôvod sa následne ani zaoberať týmto nárokom navrhovateľa.

Pokiaľ navrhovateľ podaním zo dňa 28. 12. 2013 odvolanie doplnil, odvolací súd zistil, že doplnenie odvolania bolo podané na pošte dňa 28. 12. 2013 (č.l. 577 spisu). Nakoľko navrhovateľovi bol rozsudok okresného súdu doručený dňa 10. 12. 2013 zákonom stanovená 15-dňová lehota (§ 204 ods. 1 O. s. p.) na doplnenia odvolania uplynula dňa 27. 12. 2013 (piatok). Nakoľko rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.) uplynutím lehoty na odvolanie zanikla možnosť navrhovateľ dopĺňať dôvody odvolania. Odvolací súd preto na doplnenie odvolania podané po uplynutí lehoty neprihliadol.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 224 ods. 4 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia totiž, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O. s. p., (ako tomu bolo v danej veci) o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.